

РЕШЕНИЕ

№ 20170

гр. София, 11.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **2156** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда чл.203 и следващите от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

С Решение № 1363/14.02.2025г. по адм.д. 6966/2024г. на ВАС е отменено и върнато за ново разглеждане Решение № 2729/24.04.2024г. по адм.д. 8348/2023г. на АССГ, в частта, в която съдът е оставил без разглеждане предявения от М. И. Т. с ЕГН [ЕГН] срещу СДВР, иск с правно основание чл.1 ал.1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди за следното:

1) претърпени от незаконосъобразната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0262-000127/15.05.2021г., отменена по съответния ред - вреди в размер на 51,54 лв. за заплатена такса за нови регистрационни табели в КАТ С. и вреди в размер на 97 лв. електронна винетка

2) вреди в размер на 100 лв. за заплатена глоба в КАТ по издаденото и впоследствие отменено НП №21-0262-000423, отменено.

3) Претендира и присъждането на законната лихва, считано от 15.05.2021г. - стр 4 от исковата молба.

Пред съда исковата претенция в посочената част се претендира като основателна и се иска от съда да отмени същата. Ищцата чрез адв. Н. претендира имуществените вреди на основание, че се касае за невъзстановени материални щети, платени по принуда, тъй като ищцата не е могла да ползва автомобила си, тъй като няма да получи регистрационни номера; ползва автомобила за работа, не можела да ползва градски транспорт, представени били доказателства за това при

първото разглеждане на делото. Претендира присъждането на разноски по делото, в това число пред Върховен административен съд.

Ответникът - ОД на МВР -- С., не е взел участие в съдебното производство по делото, но при първото разглеждане и пред касационната инстанция е изразил становище за неоснователност на процесните искове за имуществени вреди и искане до съда да отхвърли същите.

Прокурорът - Х. при СГП, представи заключение за неоснователност на иска по отношение на неимуществените вреди.

В хода на съдебното производство пред настоящия състав на съда, не са прието нови доказателства.

Административен съд София-град, като обсъди доводите и възраженията на страните ведно с доказателствата по делото и взе предвид приложимите правни разпоредби, приема по съществото на правния спор следното:

По основанията на исковата претенция за вреди:

Ищцата претендира вредите от незаконосъобразната заповед, вследствие на което е заплатила разходите за нови регистрационни табели и винетка, и като последица от същата заповед - да заплати предварително глобата по НП, въпреки, че било обжалвано за да ѝ бъдат издадени нови регистрационни табели поради необходимост да ползва автомобила си. При първото разглеждане на исковата молба е безспорно установено, въз основа на представени доказателства (заверено копие на трудова книжка, че ищцата е заемала длъжност като спедитор в "МС консулт енд трейдинг" ЕООД за периода 01.04.2021г. до 01.03.2022г. по твърденията ѝ, че автомобилът е бил нужен и за изпълнение на функциите на заеманата длъжност, а от свидетелските показания на И. Л. - пряк свидетел при свалянето на регистрационните табели, и че ползва автомобила си за да води дъщеря си в музикално училище, тъй като не можела да пътува в градски транспорт с голям музикален инструмент според исковата молба. Заповедта за наложената ПАМ е отменена с Решение № 211/13.01.2022г. по адм.д. 6996 по описа за 2021г. на АССГ, окончателно, а НП - отменено с Решение № 106/26.08.2022г. по адм.д. 353/2021г. на СРС, влязло в сила на 27.09.2022г. – видно от изричното отбелязване след диспозитива на съдебното решение, л. 16 от адм.д.8348/2023г. на АССГ.

Видно от представената на стр.21 от адм.д.8348/2023г. АССГ разписка, глобата по НП е платена на дата 16.11.2021г., т.е. преди отмяната на НП. На същата дата, видно от квитанциите на стр. 22 и 23 от същото дело, са пратени и сумите в размер на 51,54лв. за регистрационни табели (35,00лв. за първоначална регистрация на автомобил и 16,54 лв. стойност на постоянни табели), както и сумата от 97,00 лв. по декларация за електронна винетка.

Видно заповедта, наложената ПАМ е на основание чл.171, т. 2А, б. а) ЗДвП, конкретно принудителната мярка се изразява в прекратяване на регистрацията на МПС за срок то 6 месеца и са отнети свидетелството за регистрация на МПС и 2 броя рег. табели СВ 1060НТ.

Също не е спорно посоченото в мотивите на заповедта за ПАМ, ищцата е собственик на автомобила с рег. Номер СВ 1060НТ, а ПАМ е наложена за това, че е предоставила автомобила си за управление на лице с отнето свидетелство за управление на МПС.

По делото изрично е уточнено, че сумата за платената глоба не е претендирана по реда на чл.129 ДОПК към датата на устните състезания по делото – от адв. Н. в с.з. по делото.

При така установеното по основанията на исковата претенция при първото разглеждане по адм.д. 8348/2023г., и доколкото се касае за повторно разглеждане по реда на чл.226 АПК, настоящият състав формира следните изводи по съществото на исковата претенция, съдът намира следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В казуса по делото при доказано основание по чл.1, ал.1 ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, от който се претендират вредите, действителното им настъпване на вредите - плащане в полза на бюджета, пряка причинно следствена връзка между настъпването на вредите и незаконосъобразните актове. Няма спор, че са изпълнени предпоставките по чл.1, ал.1 ЗОДОВ вр. чл.204, ал.1 АПК – актовете, от незаконосъобразността на които се претендират вредите, са отменени по съдебен ред.

1. По претенцията за имуществени вреди равностойни на направени разходи възстановяване на регистрацията на автомобила на ищцата - общо 51,54 лв. и за 97 лв. за винетка, платени на 16.11.2021 г. доказани по основание и размер с квитанциите на л.22 и 23 от адм.д. 8348/2023 г. на АССГ, то същите следва да се приемат за пряко произтичащи разходи от незаконосъобразен акт - заповедта за наложената ПАМ. Направени са на дата, на която срокът (6 месеца от датата на заповедта) на наложената ПАМ - отнемането на свидетелството за регистрация на МПС и регистрационните табели е изтекъл, но преди отмяната на заповедта.

Тези разходи са направени и на предвидени в законодателството правни основания:

- Съгласно чл.143, ал. 12 ЗДвП, възстановяването на служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство по реда на ал. 11 се извършва по ред, определен с наредбата по чл. 140, ал. 2. От своя страна, ал.11 на същата разпоредба, чрез препращането към глава шеста на същия закон определя, че служебното прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се извършва именно в случай като процесния - налагане на ПАМ по реда на чл.171, глава шеста ЗДвП - чрез отбелязване в автоматизираните системи, а отнемане на табелите с регистрационен номер и част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.

- След изтичане срока на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП **СЕ ДОПУСКА** възстановяването на регистрацията на автомобила, съгласно чл.186, ал.1, т.2 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (само Наредбата), издадена на основание чл.140, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). В казуса по делото на първата възможна дата след изтичането на срока на процесната ПАМ, са заплатени таксите за нова регистрация и табели. Приложимата хипотеза е по чл.21, ал.4, т.2 от Наредбата, в относимата редакция, която гласи: 2. при поискване от собственика след представяне на документите по чл. 15, ал. 1 след изтичане срока на наложената принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а ЗДвП.

Следователно, плащането на таксите за възстановяване на регистрацията на автомобила на ищцата е извършено на предвидено в закона основание и срок, същата е упражнила свое законно право, насочено към пълноценно използване на собствения ѝ автомобил, което право е предоставено на същата по силата на закона – чл.21, ал.4, т.2 от Наредбата. Без значение е обстоятелството, че плащането и фактически новата регистрация на автомобила е извършена от органи на друга дирекция - СДВР, предвиденото служебно възстановяване на регистрацията на автомобила – при отмяната на заповедта за ПАМ е задължение на органите на ОД на МВР, по принадлежността на органа, издал заповедта за наложената ПАМ. Следователно, възстановяването на регистрацията по инициатива на ищцата

не е обстоятелство, изключващо отговорността на ответника за незаконосъобразна дейност. Видно е, че поради отнемането на табелите с регистрационен номер на автомобила и част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, е следвало да бъдат заплатени държавни такси в размер на 51,54 лв., както и винетна такса за автомобила, поради регистрирането му с нови регистрационни номера. Без възстановяване на регистрацията, съответно без заплащане на винетна такса за автомобила съобразно новия регистрационен номер, е невъзможно ползването му за движение по републиканските пътища, за които се дължи такава. Посоченото произтича от задължението по чл.10а, ал.3 от закона за пътищата, винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му. Право на ищцата като собственик на автомобила е да прецени начина на ползването му, в това число по републиканските пътища, за които се дължи винетна такса. Плащането на този разход, следователно не подлежи на преценка за необходимост или по друга причина, доколкото се касае упражнено законно право на собственост върху движима вещ.

Предвид изложеното, претендираните имуществени вреди, равностойни на разходи за възстановяване на регистрацията на автомобила и винетка за ползването на републиканските пътища, като доказани - по отношение на фактическото им плащане, както и извършването им на предвидено в закона основание, пряко произтичащи от незаконосъобразно наложената ПАМ с отменената заповед, съставляват имуществена вреда по смисъла на чл.4, ал.1 ЗОДОВ и следва да бъдат присъдени като обезщетение на ищцата.

2.Що се касае до исковата претенция за платената сума в размер на 100 лв. - наложена глоба с НП, платена на 16.11.2021г., т.е. преди отмяната на НП да е постановена с окончателен акт, видно от квитанцията на л.21 от адм.д. 8348/2023г. на АССГ, ответникът в отговора на исковата молба е изложил възражения, че се касае за доброволно плащане на глобата, преди резултата от обжалването на НП, което е предвидено в чл.157, ал. 7 ЗДвП. Касае се за отменена понастоящем разпоредба, която в относимата си редакция през 2021г. е имала следното съдържание: при връчване на наказателното постановление и доброволно заплащане на наложената глоба контролният талон се връща незабавно. Следователно, законодателят е предвидил благоприятни за наказаното лице последици от предварителното изпълнение на НП, макар и същото да е обжалвано пред съда и да не е установена незаконосъобразността му към момента на плащане.

Видно от Акта за установяване на нарушението, съставен на 15.05.2021г. - л.20 от адм.д. 8348/2023г. на АССГ, на ищцата е отнет контролният талон, като пряка последица от установеното с акта административно нарушение, въз основа на акта е издадено и отмененото НП № 21-0262-000423/14.06.2021г. - л. 18 от делото. Следователно, глобата е платена също във връзка с възстановяването на регистрацията на автомобила по наложената ПАМ, доколкото ищцата не би могла да ползва по предназначение автомобила си с отнет контролен талон. Този извод произтича от следните разпоредби на закона: съгласно чл.157, ал.1 ЗДвП в редакцията му към 2021г., при издаване на свидетелство за управление притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство, а видно от чл.183, ал.1, т.1 ЗДвП в същата относима редакция към 16.11.2021г., се налага административно наказание за водач, който не носи освен други документи и контролен талон. Следователно, връщането на контролният талон на ищцата е необходимост, обуславяща ползването на автомобила.

Предвид изложеното, съдът приема, че и плащането на глобата по процесното НП и преди

отмяната му, в хипотезата на чл.157, ал.7 ЗДвП е в пряка причинно следствена връзка с възстановяването на регистрацията на автомобила на датата на изтичане на срока на наложената ПАМ, поради това плащането преди приключването на оспорването на НП с влязъл в сила съдебен акт, е именно в пряка причинна връзка както с възстановяване на последиците от незаконосъобразната ПАМ, и второ, недължимо платена. Целта на предварителното плащане на глобата е свързано именно с възстановяването на правата на ищцата по отношение на ползването на автомобила ѝ.

Доколкото се касае за предварително плащане, именно с цел възстановяване на регистрацията на автомобила и ползването му, то плащането на глобата при обстоятелствата по делото следва да се приеме като пряка последица от незаконосъобразната ПАМ. Що се касае до основанието по чл.129 ДОПК - същото е обсъдено при първото разглеждане на иска, обосновоало недопустимост поради различен ред за обезщетяване, то поради неправилност на преценката за недопустимост, настоящият състав не следва да обсъжда. Съдът обаче съобрази, че платената глоба в размер на 100 лв., не е възстановена фактически по посочения в ДОПК ред - по неоспорено твърдение от страна на ищцата, поради което не се претендира на двойно основание и няма да настъпи неоснователно обогатяване при уважаване на исковата ѝ претенция в тази част.

Следователно, и по отношение на предварителното плащане на глобата по НП по реда на чл.157, ал.7 ЗДвП - отменена, следва да се приеме основателност на иска за вреди по смисъла на чл.4 вр. чл.1 ЗОДОВ.

Предвид изложеното, процесните искиви претенции за имуществени вреди са основателни и доказани както по основание, така и по размер и съдът следва да уважи същите. Съобразно уточнението на исковата претенция - относно ответника, л. 65 от адм.д.8348/2023г. на АССГ, който е надлежен такъв по чл.205 АПК - ОД на МВР С., следва в нейна тежест да бъдат възложени плащането на обезщетенията за имуществени вреди, а именно: на основание чл.1, вр. чл.4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди поради незаконосъобразността на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 21-0262-000127/15.05.2021г., и НП №21-0262-000423 издадени от ВПД на ОД на МВР С., РУ Е. П., отменени по съдебен ред, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата следните суми за главници:

- 1) сумата от 51.54 лв. заплатена такса за възстановяване на регистрацията на автомобил и сумата от 97 лв. електронна винетка, в общ размер на 148,54 лв.
- 2) сумата от 100 лв. заплатена глоба, наложена с наказателното постановление.

Предвид основателността на исковите претенции за главниците, като акцесорно вземане следва да се уважи частично искането за присъждането на законната лихва върху същите - стр. 4 от исковата молба. Искането за присъждане на лихви е направено с начална дата 15.05.2021г. - датата на издаването на Акта за установяване на нарушение, с който са отнети регистрационния талон, контролния талон и регистрационните табели на МПС на ищцата, но на тази дата процесните разходи за такси по възстановяване на регистрацията, за винетка и плащане на наложената глоба с НП, на първо място не са ефективно направени. Плащането им е извършено едва на 16.11.2021г. Следователно, поначало процесните имуществени вреди не са настъпили на 15.05.2021г., тъй като имуществото на ищцата не е накърнено с вреди в претендирания размер и на посочените

основания на тази дата, а едва на 16.11.2021г. – датата на плащането им. Въпреки това, началният момент на законната лихва следва да се определи съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, в което е прието, че при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. В казуса по делото не се касае за нищожни актове, а за унищожавани, тъй като със съдебните решения е постановена отмяната на заповедта за ПАМ и НП.

Следователно, предвид, че отмяната на ЗПАМ е настъпила с окончателен съдебен акта на дата 13.01.2022г., следователно, законната лихва за платените суми за възстановяване на регистрацията на автомобила - имуществените вреди в размер на 51,54 лв. за такси и 97,00лв. за винетка, следва да се присъдят ведно със законната лихва, считано от 13.01.2022г. до окончателното плащане на главницата. Както следва от логиката на тълкувателното решение, законната лихва не може да има начален срок преди отмяната на унищожаемите актове. Поради това за платената сума от 100 лв. за глоба по отмененото НП, доколкото съдебното решение за отмяната му е влязло в сила на 27.09.2022г., от тази дата следва да се присъди и законната лихва върху сумата за главницата.

Исковата претенция за присъждане на законната лихва върху главниците следва да *бъде отхвърлена както следва:*

за законна лихва за периода от 15.05.2021г. до 13.01.2022г. върху главници в общ размер от 148,54лв. , която лихва е в размер на 16,30лв. и за законна лихва върху главницата от 100 лв. за периода от 15.05.2021г. до 27.09.2022г. – в размер на 13.92лв. , при направено изчисление на електронния калкулатор за законната лихва на страницата на Националната агенция за приходите.

По претенцията за разноски:

По делото адв. Н. представи списък по чл.80 ГПК за присъждане на разноски в полза на ищцата - в размер на 420лв. , от които 20 лв. за държавни такси и 400 лв. за адвокатско възнаграждение, платено в брой по представения договор за правна защита и съдействие. Що се касае до производството пред касационната инстанция, по частната жалба срещу решението е претендирано адвокатско възнаграждение в размер на 160 лв. платено в брой по представен договор за правна защита и съдействие. Предвид, че не е направено възражение за прекомерност, касае се за възнаграждение в минимален размер, съдът намира ,че следва да уважи изцяло искането за присъждане на разноски. Предвид, че съдът е уважил исковите претенции за имуществени вреди, разноски следва да се присъдят в пълен размер

без да се коригират с неуважена част на претенцията за законна лихва, който размер е незначителен, предвид, че се касае за законна лихва за периода от 15.05.2021г. до 13.01.2022г. върху главници в общ размер от 148,54лв. е 16,30лв. и за законна лихва върху главница от 100 лв. за периода от 15.05.2021г. до 27.09.2022г. е 13.92лв.

В тежест на ответника - ОД на МВР С., следва да бъдат възложени плащането и на разноските по делото.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция при Министерство на вътрешните работи С., да заплати на М. И. Т. с ЕГН [ЕГН], за имуществени вреди и законна лихва на основание чл.1, вр. чл.4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди поради незаконосъобразността на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 21-0262-000127/15.05.2021г., и НП №21-0262-000423 издадени от ВПД на ОД на МВР С., РУ Е. П. , **отменени по съдебен ред, следните суми:**

1) сумата от 51.54 лв. заплатена такса за възстановяване на регистрацията на автомобил и сумата от 97 лв. електронна винетка, в общ размер на 148,54 лв. ведно със законната лихва върху посочените главници, считано от 13.01.2022г. до окончателното им плащане

2) сумата от 100 лв. заплатена глоба, наложена с наказателното постановление, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.09.2022г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. И. Т. с ЕГН [ЕГН] Областна дирекция при Министерство на вътрешните работи С., искове за заплащане на законна лихва върху присъдените главници, считано от 15.05.2021г. както следва:

за законна лихва в размер на 16,30лв за периода от 15.05.2021г. до 13.01.2022г. общо върху присъдените главници в общ размер 148,54лв., и

за законна лихва в размер на 13.92лв. върху присъдената главница от 100 лв. за периода от 15.05.2021г. до 27.09.2022г.

ОСЪЖДА Областна дирекция при Министерство на вътрешните работи С. , да заплати на М. И. Т. с ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 420 лв. за разноси по адм.д. 2156/2025г. на АССГ, и в размер на 190 лв. за разноси по частната жалба по адм.д. 6966/2024г. на Върховен административен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съ

дия :

